

**Hallituksen esitys Eduskunnalle laiksi eräiden elinkeinoalojen
valtioneuvoksesta annetun lain 1 §:n muuttamisesta**

ESITYKSEN PÄÄASIALLINEN SISÄLTÖ

Eräiden elinkeinoalojen valtioneuvoksesta annetun lain 1 §:n nojalla Valtioneuvoksesta myöntää takuita ja takauksia tuotannolliseen toimintaan ja sitä palvelemaan yritystoimintaan. Välittömästi kuluttajille palveluja tarjoavat yritykset ovat kuitenkin takuu- ja takaustoiminnan ulkopuolella lukuun ottamatta matkailualaa tai työliiketoimintaa. Esityksessä ehdotetaan lain 1 §:n muuttamista niin, että edellä mainittujen rajoitusten

estämättä valtioneuvoksesta voitaisiin antaa myös sellaiselle luotolle tai vastuusitoumukselle, jonka arvioidaan merkittävästi edistävän toimialan tai yrityksen teknologista kehitystä, toimintamenetelmien parantamista tai kansainvälisen kilpailukykyyn kehittämistä. Lisäksi esityksessä ehdotetaan lain 1 §:n säädösteknisen rakenteen kehittämistä.

Laki on tarkoitettu tulemaan voimaan heti, kun se on hyväksytty ja vahvistettu.

PERUSTELUT

1. Nykyinen tilanne

1.1. Lainsäädäntö

Eräiden elinkeinoalojen valtioneuvoksesta annetun lain (375/63), jäljempänä teollisuustakauslaki, 1 §:n mukaan seuraavien elinkeinoalojen yritysten kehittämiseksi, laajentamiseksi, perustamiseksi ja toimintaedellytysten parantamiseksi voidaan niiden kotimaisten ja ulkomaisten luottojen tai vastuusitoumusten vakuudeksi antaa valtioneuvoksesta siten kuin kyseisessä laissa säädetään:

- 1) keskisuuri ja pienteollisuus;
- 2) työliiketoiminta;
- 3) matkailuala;
- 4) turkistarhaus;
- 5) kalanviljely;
- 6) puutarhaviljely; sekä
- 7) turvetuotanto.

Valtioneuvoksesta voidaan kyseisen 1 §:n

2 momentin mukaan lisäksi antaa luotoille, joiden saajina olevien yritysten toiminta edistää välittömästi muuta yritystoimintaa.

Valtioneuvoksesta voidaan sanotun 1 §:n 3 momentin mukaan myös antaa luotoille, joiden saajina ovat 1 ja 2 momentissa mainittujen yritysten toimintaa palvelemaan tarkoitettuihin kiinteistöyrityksiin, kuitenkin vain poikkeustapauksissa, jos niiden omistajina ovat muun kuin sanotuissa momenteissa mainitun yritystoiminnan harjoittajat.

Sellaisen luoton vakuudeksi, jonka luottolaitos myöntää kotimaisen pääomatavaratoimituksen rahoitusjärjestelyä varten kotimaiselle toimittajalle tai tilaajalle, voidaan 1 §:n 4 momentin mukaan valtioneuvoksesta antaa myös silloin, kun luotonantajana on muu kuin 1 momentissa tarkoitettu yritys.

Teollisuustakauslain 1 §:ssä tarkoitettuihin yritystoiminnan toimialoihin viitataan valtion vakauttamistakauksia koskevan lain (529/93)

2 §:ssä ja valtion riskipääomatakuita koskevan lain (594/92) 2 §:n 1 momentissa. Tämän vuoksi Valtiontakuukeskus (VTK) myöntää teollisuustakauksia, vakauttamistakauksia ja riskipääomatakuuta yhteneväisin sektori- ja toimialaperustein.

1.2. Valtiontakuukeskuksen vahvistamat määräykset

Teollisuustakauslain 1 §:n tarkemmaksi soveltamiseksi VTK:n hallintoneuvosto ja johtokunta ovat vahvistaneet takuiden ja takausten myöntämistä koskevat yleiset periaatteet ja yksityiskohtaiset takuu- ja takaus ehdot Valtiontakuukeskuksesta annetun asetuksen (351/89) 3 ja 5 §:n nojalla.

VTK:n määräysten mukaan pienellä ja keskisuurella teollisuudella ja työliikkeellä tarkoitetaan yritystä tai konsernia, jolla on enintään 500 työntekijää, jonka käyttöomaisuuden arvo on vähemmän kuin 350 miljoonaa markkaa ja jossa suuryrityksen omistus on enintään 1/3.

Määräysten mukaan takausta hakevan yrityksen sekä emo-, tytär- ja sisaryritysten katsotaan muodostavan kokonaisuuden harmittaessa, kuuluuko yritys kokonsa puolesta takaustoiminnan piiriin. Poikkeuksena kuitenkin ovat luottolaitosten ja kehitysyhtiöiden omistamat yritykset, mikäli omistusta ei ole tarkoitettu pysyväksi.

VTK:n määräyksillä on rajoitettu takauksien myöntämistä siten, että niitä ei myönnettä teollisuus- ja työliikemyrityksille, joissa julkisoikeudelliset oikeushenkilöt omistavat enemmän kuin puolet.

Teollisuustakauslain 1 §:n 2 momentti ei aseta palveluyrityksen toiminnalle mitään erityisvaatimuksia eikä rajaa mitään yritystoimintaa palvelevia yrityksiä VTK:n toiminnan ulkopuolelle. Taattavan yrityksen asiakasunta voi kuitenkin muodostua pelkästään palvelualan yrityksistä. VTK:n määräyksissä rajauksia on tehty lähinnä palveluyrityksen toiminnan laadun ja sen tuottamien palvelusten tason mukaan. Määräysten mukaan valtiontakauksia voidaan myöntää muuta yritystoimintaa välittömästi edistävälle, korkeatasoisia palveluja tarjoaville yrityksille. Tällaisia ovat muun muassa yritykset, jotka tarjoavat muulle yritystoiminnalle teknisiä palveluja, tietojenkäsittelypalveluja, liikkeenhoidon, lakiasian ja markkinoinnin palveluja. VTK on käytännössä myöntänyt

valtiontakauksia muun muassa varastointipalveluja, ATK- ja sähköteknisiä suunnittelupalveluja, mainospalveluja ja markkinointipalveluja tarjoaville yrityksille.

2. Valtiontakaustoiminnan laajentaminen

VTK:n toimialasäännökset mahdollistavat jo tällä hetkellä valtiontakausten myöntämisen varsinaisen tuotantotoiminnan ohella myös laajalle osalle palvelusektoria. Periaatteessa ulkopuolella ovat ainoastaan sellaiset palveluyritykset, jotka tarjoavat palveluja välittömästi kuluttajille. Tällaisia yrityksiä ovat erityisesti vähittäiskauppa, hyvinvointipalveluja tarjoavat yritykset ja joukkoliikennettä harjoittavat kuljetusyritykset sekä asuntorakennustoimintaa harjoittavat rakennusyritykset. VTK:n toiminnan piiriin voivat kuitenkin kuulua esimerkiksi yritykset, joiden toimialana ovat yritysten tavarankuljetus, logistiikkainvestoinnit tai yrityksille suunnatut rakentamispalvelut.

Kauppa- ja teollisuusministeriön asettamassa työryhmässä (Valtiontakuukeskuksen toimialatyöryhmä) on selvitetty, voitaisiinko takuiden ja takausten myöntämistä ulottaa laajemmin palvelusektorille ja vähittäiskauppaan. Eräänä perusteena laajentamiselle on eri yhteyksissä esitetty pienten ja keskisuuren yritysten vakuuspula.

On myös kyseenalaistettu, voidaanko pelkästään teolliseen yritystoimintaan perustuen luoda riittävästi uusia työpaikkoja. Takuu- ja takaustoiminnan laajentamisen puolesta on esitetty, että ulkopuolelle rajattu yritystoiminta voisi nykyisessä taloudellisessa tilanteessa työllistää tehokkaimmin.

Yritysten yhdenvertaisuuden on katsottu vaarantuvan, kun yritystukea myönnetään valikoiden toimialakohtaisesti. Esimerkkinä on tuotu esille Pohjois-Suomessa vallitseva tilanne, jossa säännöksiens seurauksena ja alueen elinkeinorakenteesta johtuen tuki on ohjautunut merkittävässä määrin matkailusektorille, esimerkiksi hotelli-investointeihin, ja samalla muut yksityishenkilöitä palvelevat yritykset jäävät valtion tukitoimenpiteiden ulkopuolelle. Nykyisen tukipolitiikan on katsottu vääristävän kilpailuolosuhteita samalla alalla toimivien yritysten välillä erityisesti rakennusteollisuudessa.

Takuu- ja takaustoiminnan laajentamisen puolesta on vedottu myös kansainväliseen

käytäntöön, sillä esimerkiksi Ruotsissa ja Saksassa ei ole toimialarajoituksia, vaikka järjestelmät muutoin ovatkin erilaisia. Samoin on pidetty perusteena toimialasäännösten väljentämiseksi vaikeuksia, joita voi aiheutua Euroopan yhteisön rakennerahaston piirissä olevien hankkeiden kansallisessa rahoituksessa.

Valtiontaloudelliset näkökohdat, ulkomaisen velan kansainvälisesti korkea taso ja valtion budjetin kasvava alijäämä asettavat kuitenkin vaatimuksen elinkeinotukien harkitusta vähentämisestä. Valtiontakausten korvausmenoista aiheutuu valtiolle menoja. Laajentamiselle tulee näin ollen olla erittäin painavia perusteita. On myös vaikea arvioida, lisääkö työpaikkojen määrän kasvattaminen valtion tuella palvelusektorille ja kauppaan nettomääräisesti pysyviä työpaikkoja ilman kilpailua ja alan luonnollista kapasiteettia vääristäviä vaikutuksia.

Noudatetun tukipolitiikan keskeisenä perusteena on ollut näkemys teollisuuden keskeisestä asemasta taloudellisen kasvun aikaansaajana. Teollisuuden merkitys on korostunut, kun valtion velan alentaminen ja vaihtotaseen säilyminen vahvana edellyttävät vakaata talouskasvua. Suurin osa palvelutoiminnoista on sidoksissa jalostustoimintaan, muun muassa teollisuuteen. Työttömyysongelman ratkaisu ei palvelusektorin kasvulla ole ratkaistavissa, ellei teollisuus vastavasti kasva.

Tavoitteena on myös ollut tuen suuntaaminen kohteisiin, joissa sen vaikutus teollisuuden ja yritystoimintaa palvelevien yrityksiin ydinosaamisen kannalta on tehokkain. Painopistealueena ovat olleet erityisesti kehittämissankkeet. Tällöin on pyritty siihen, että elinkeinotuet edistäisivät viennin ja kansantalouden kasvun kannalta tärkeän teollisen osaamisen säilymistä ja kehittymistä. Lama konkurssineen ja liiketoimintojen supistamisineen on rapauttanut kansantalouden kannalta keskeistä teollista osaamista. Valtiontakaustoiminnan laajentaminen teollisuuden ja sitä palvelevan yritystoiminnan ulkopuolelle osaltaan vähentää teollista osaamista, mikä nykytilanteessa ei ole suotava kehityssuunta.

Erityisesti kansantalouden ulkoiseen tasapainoon ja valtiontalouteen liittyvät syyt sekä teollisuuden ydinosaamisen turvaaminen ja kehittäminen puoltavat sitä, että valtiontakauksia edelleen myönnetään pääsääntöisesti tuotannolliseen toimintaan ja sitä palvelemaan yritystoimintaan.

3. Ehdotetut muutokset

3.1. Teknologisen kehityksen edistäminen

Valtiontaloudelliset näkökohdat tai yritystukipoliittiset periaatteet eivät ole esteenä sille, että toimialarajoituksista riippumatta yritykselle voitaisiin myöntää takauksia kehityshankkeisiin tai muihin vastaaviin hankkeisiin, jotka merkittävästi edistävät teknologista kehitystä tai muuten erityisesti hyödyttävät yrityksen toimialan toimintamien kehittämistä tai kansainvälisen kilpailukykyyn kehittämistä. Yleisesti tällaisella hankkeella tulisi olla selkeä myönteinen vaikutus yrityksen tai toimialan kilpailuedellytysten kehittämiseen, rakennemuutoksen toteutumiseen tai kansainväliseen kilpailukykyyn. Esimerkkinä tällaisesta hankkeesta voidaan mainita joukkoliikenteen älykortin kehittäminen ja käyttöönotto. Laajentamalla tällä tavalla nykyistä takaustoiminnan toimialaa voidaan parhaiten luoda edellytyksiä pysyvien uusien työpaikkojen syntymiselle. Samalla voidaan välttää kilpailuedellytysten vääristymistä takuiden myöntämisen seurauksena. Luottoja, joilla rahoitetaan maatilataloutta, ei kuitenkaan tulisi taata mainituillakaan perusteilla. Ehdotetaan, että edellä mainittuja hankkeita koskeva säännös olisi 1 §:n 2 momentissa.

3.2. Teollisuustakauslain 1 §:n säädösrakenteen kehittäminen

Voimassa oleva teollisuustakauslain 1 § luettelee VTK:n toiminnan kohteena olevat toimialat. Säännös poikkeaa rakenteeltaan yritystuesta annetun lain (1136/93) ja Kera Oy:stä annetun lain (65/71) vastaavista toimialasäännöksistä. Viimeksi mainittujen lakien mukaan toimiala on määritelty yleiseksi ilman rajoituksia. Lakien soveltamista on rajoitettu sektorikohtaisesti luettelemalla poissuljetut alat erikseen. Käytännössä kaikkia lakeja on sovellettu samalla tavalla.

Esityksessä ehdotetaan, että teollisuustakauslain 1 §:n sanamuoto muutetaan vastaamaan säädösteknisesti muita edellä mainittuja lakeja. Pykälän 1 momentissa todettaisiin valtiontakaustoiminnan lähtökohdat ja painotukset. Toimialarajoitukset olisivat 2 ja 3 momentissa.

Pykälän 1 momentissa olisi voimassa olevan säännöksen periaatteiden mukaisesti

säännös siitä, että pienten ja keskisuurten yritysten kehittämiseksi, laajentamiseksi, perustamiseksi ja toimintaedellytysten parantamiseksi voitaisiin niiden kotimaisten ja ulkomaisten luottojen tai vastuusitoumusten vakuudeksi antaa valtionehtauksia siten kuin kyseisessä laissa säädetään. Valtionehtauksia annettaisiin vakuudeksi ensisijaisesti sellaisten yritysten puolesta, joiden liiketoiminnassa tuotannollisella tai sitä palvelevalla toiminnalla on keskeinen osuus.

Pykälän 2 momentissa olisi toimialakohaisia rajoituksia. Valtionehtauksista ei voitaisi edelleenkään antaa vakuudeksi sellaiselle luotolle tai vastuusitoumukselle, jonka käyttötarkoitus kohdistuu palvelujen tarjoamiseen välittömästi kuluttajille. Poikkeuksena sanotusta rajoituksesta olisi matkailuala tai työliiketoiminta. Muutoksena nykysäännökseen verrattuna olisi se, että edellä mainittujen rajoitusten estämättä valtionehtaus voitaisiin antaa sellaiselle luotolle tai vastuusitoumukselle, jonka arvioidaan merkittävästi edistävän toimialan tai yrityksen teknologista kehitystä, toimintamenetelmien parantamista tai kansainvälisen kilpailukykyä kehittämistä. Valtionehtauksista ei kuitenkaan edelleenkään voitaisi antaa vakuudeksi luotolle tai vastuusitoumukselle, joka käytetään varsinaisen maatalouden harjoittamiseen.

Pykälän 3 momentissa olisi voimassa olevan lain mukaisesti säännös siitä, että valtionehtaus voitaisiin antaa vain sellaisen kiinteistöyrityksen luotolle tai vastuusitoumukselle, jonka tarkoituksena on palvella yrityksiä, joiden luotoille 1 ja 2 momentin nojalla voidaan myöntää valtionehtaus. Jos kiinteistöyrityksen omistajina ovat muut kuin sellaisen yritystoiminnan harjoittajat, joiden yritysten luotoille tai vastuusitoumuksille voidaan 1 ja 2 momentin perusteella myöntää valtionehtaus, voitaisiin valtionehtaus antaa tällaiselle kiinteistöyritykselle vain erityisistä syistä.

Pykälän 4 momentissa olisi voimassa olevan lain 1 §:n 4 momentin mukaisesti säännös siitä, että sellaisen luoton vakuudeksi, jonka luottolaitos myöntää kotimaisen pääomatavaratoimituksen rahoitusjärjestelyjä varten kotimaiselle toimittajalle tai tilaajalle, voidaan valtionehtaus antaa myös silloin, kun luotonsaajana on muu kuin 1 tai 2 momentissa tarkoitettu yritys.

Pykälän 5 momentissa olisi voimassa olevan lain 1 §:n 5 momenttia vastaava säännös siitä, että valtion kyseisen lain nojalla takaa-maa luottoa sanotaan laissa takausluotoksi ja siitä, että laissa tarkoitetaan vastuusitoumuksella toimitussopimuksiin liittyvien vakuusehtojen täyttämiseksi annettavaa sitoumusta.

4. Esityksen valmistelu

Hallituksen esitys on tehty virkatyönä kauppa- ja teollisuusministeriössä. Esitys perustuu Valtionehtaukeskuksen toimialatyöryhmän (Kauppa- ja teollisuusministeriön työryhmä- ja toimikuntaraportteja 16/1995) ehdotuksiin. Työryhmän mietinnöstä pyydettiin tärkeimpien viranomaisten ja järjestöjen lausunnot. Lausunnoista on tehty tiivistelmä.

5. Esityksen taloudelliset ja organisatoriset vaikutukset

Yrityksiä, jotka voisivat saada kehityshankkeilleen valtionehtauksen esityksen mukaisesti, on eri toimialoilla suuri määrä. Niiden yritysten määrää, jotka käytännössä käyttäisivät VTK:n palveluja, on vaikea arvioida. Joka tapauksessa lain muutos aiheuttaisi VTK:n asiakaskunnan ja takauskustannusten kasvua sekä tarpeen varata riittävät asiakaspalvelun resurssit. Lähtökohtana on, että nykyisiä valtuuksia ei tämän laajentumisen vuoksi lisätä.

Muutosehdotuksesta annetaan tieto Euroopan yhteisöjen komissiolle Euroopan talousyhteisön perustamissopimuksen 93 artiklan 3 kohdan mukaisesti. Sen mukaan muutosta ei saa toteuttaa ennen kuin komissio on hyväksynyt muutoksen.

6. Voimaantulo

Laki ehdotetaan tulevaksi voimaan mahdollisimman pian sen jälkeen kun se on hyväksytty ja vahvistettu.

Edellä esitetyn perusteella annetaan Eduskunnan hyväksyttäväksi seuraava lakiehdotus:

Laki

eräiden elinkeinoalojen valtiontakauksista annetun lain 1 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 4 päivänä heinäkuuta 1963 eräiden elinkeinoalojen valtiontakauksista annetun lain (375/63) 1 §, sellaisena kuin se on osittain muutettuna 5 päivänä toukokuuta 1978 annetulla lailla (328/78), 3 päivänä helmikuuta 1989 annetulla lailla (113/89) ja 3 päivänä huhtikuuta 1992 annetulla lailla (293/92), seuraavasti:

1 §

Pienten ja keski suurten yritysten kehittämiseksi, laajentamiseksi, perustamiseksi ja toimintaedellytysten parantamiseksi voidaan niiden kotimaisten ja ulkomaisten luottojen tai vastuusitoumusten vakuudeksi antaa valtiontakauksia siten kuin tässä laissa säädetään. Valtiontakauksia annetaan vakuudeksi ensisijaisesti sellaisten yritysten puolesta, joiden liiketoiminnassa tuotannollisella tai sitä palvelevalla toiminnalla on keskeinen osuus.

Valtiontakausta ei voida antaa vakuudeksi sellaiselle luotolle tai vastuusitoumukselle, jonka käyttötarkoitus kohdistuu palvelujen tarjoamiseen välittömästi kuluttajille, ellei kyseessä ole matkailuala tai työliiketoiminta. Edellä mainittujen rajoitusten estämättä valtiontakausta voidaan antaa sellaiselle luotolle tai vastuusitoumukselle, jonka arvioidaan merkittävästi edistävän toimialan tai yrityksen teknologista kehitystä, toimintamenetelmien parantamista tai kansainvälisen kilpailukyvyn kehittämistä. Valtiontakausta ei kuitenkaan voida antaa vakuudeksi luotolle tai vastuusitoumukselle, joka käytetään varsinaisen maatalouden harjoittamiseen.

Valtiontakausta voidaan antaa vain sellaisen kiinteistöyrityksen luotolle tai vastuusitoumukselle, jonka tarkoituksena on palvella yrityksiä, joiden luotoille 1 ja 2 momentin nojalla voidaan myöntää valtiontakausta. Jos kiinteistöyrityksen omistajina ovat muut kuin sellaisen yritystoiminnan harjoittajat, joiden yrityksiä luotolle tai vastuusitoumukselle voidaan 1 ja 2 momentin perusteella myöntää valtiontakausta, voidaan valtiontakausta antaa tällaiselle kiinteistöyritykselle vain erityisistä syistä.

Sellaisen luoton vakuudeksi, jonka luottolaitos myöntää kotimaisen pääomatavaratoimituksen rahoitusjärjestelyä varten kotimaiselle toimittajalle tai tilaajalle, voidaan valtiontakausta antaa myös silloin, kun luotonsaajana on muu kuin 1 tai 2 momentissa tarkoitettu yritys.

Valtion tämän lain nojalla takaamaa luottoa sanotaan jäljempänä takausluotoksi. Vastuusitoumuksella tarkoitetaan toimitussopimukseen liittyvien vakuusehtojen täyttämiseksi annettavaa sitoumusta.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 199 .

Helsingissä 27 päivänä lokakuuta 1995

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

Kauppa- ja teollisuusministeri *Antti Kalliomäki*

Laki

eräiden elinkeinoalojen valtiontakauksista annetun lain 1 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 4 päivänä heinäkuuta 1963 eräiden elinkeinoalojen valtiontakauksista annetun lain (375/63) 1 §, sellaisena kuin se on osittain muutettuna 5 päivänä toukokuuta 1978 annetulla lailla (328/78), 3 päivänä helmikuuta 1989 annetulla lailla (113/89) ja 3 päivänä huhtikuuta 1992 annetulla lailla (293/92), seuraavasti:

Voimassa oleva laki

1 §

Seuraavien elinkeinoalojen yritysten kehittämiseksi, laajentamiseksi, perustamiseksi ja toimintaedellytysten parantamiseksi voidaan niiden kotimaisten ja ulkomaisten luottojen tai vastuusitoumusten vakuudeksi antaa valtiontakauksia siten kuin tässä laissa säädetään:

- 1) keskisuuri ja pienteollisuus;
- 2) työliiketoiminta;
- 3) matkailuala;
- 4) turkistarhaus;
- 5) kalanviljely;
- 6) puutarhaviljely; sekä
- 7) turvetuotanto.

Valtiontakauksia voidaan lisäksi antaa luotoille, joiden saajina olevien yritysten toiminta edistää välittömästi muuta yritystoimintaa.

Valtiontakaus voidaan myös antaa luotoille, joiden saajina ovat 1 ja 2 momentissa mainittujen yritysten toimintaa palvelemaan tarkoitettut kiinteistöyritykset kuitenkin vain poikkeustapauksissa, jos niiden omistajina ovat muun kuin sanotuissa momenteissa mainitun yritystoiminnan harjoittajat.

Sellaisen luoton vakuudeksi, jonka luottolaitos myöntää kotimaisen pääomatavaratoimituksen rahoitusjärjestelyä varten kotimaiselle toimittajalle tai tilaajalle, voidaan valtiontakaus antaa myös silloin, kun luotonsaajana on muu kuin 1 momentissa tarkoitettu yritys.

Valtion tämän lain nojalla takaamaa luottoa sanotaan jäljempänä takausluotoksi. Vastuusitoumuksella tarkoitetaan toimitussopi-

Ehdotus

1 §

Pienten ja keskisuurten yritysten kehittämiseksi, laajentamiseksi, perustamiseksi ja toimintaedellytysten parantamiseksi voidaan niiden kotimaisten ja ulkomaisten luottojen tai vastuusitoumusten vakuudeksi antaa valtiontakauksia siten kuin tässä laissa säädetään. Valtiontakauksia annetaan vakuudeksi ensisijaisesti sellaisten yritysten puolesta, joiden liiketoiminnassa tuotannollisella tai sitä palvelevalla toiminnalla on keskeinen osuus.

Valtiontakausta ei voida antaa vakuudeksi sellaiselle luotolle tai vastuusitoumukselle, jonka käyttötarkoitus kohdistuu palvelujen tarjoamiseen välittömästi kuluttajille, ellei kyseessä ole matkailuala tai työliiketoiminta. Edellä mainittujen rajoitusten estämättä valtiontakaus voidaan antaa sellaiselle luotolle tai vastuusitoumukselle, jonka arvioidaan merkittävästi edistävän toimialan tai yrityksen teknologista kehitystä, toimintamenetelmien parantamista tai kansainvälisen kilpailuvyyn kehittämistä. Valtiontakausta ei kuitenkaan voida antaa vakuudeksi luotolle tai vastuusitoumukselle, joka käytetään varsinaisen maatalouden harjoittamiseen.

Valtiontakaus voidaan antaa vain sellaisen kiinteistöyrityksen luotolle tai vastuusitoumukselle, jonka tarkoituksena on palvella yrityksiä, joiden luotoille 1 ja 2 momentin nojalla voidaan myöntää valtiontakaus. Jos kiinteistöyrityksen omistajina ovat muut kuin sellaisen yritystoiminnan harjoittajat, joiden yritysten luotoille tai vastuusitoumuksille voidaan 1 ja 2 momentin

Voimassa oleva laki

muksiin liittyvien vakuusehtojen täyttämiseksi annettavaa sitoumusta.

Ehdotus

perusteella myöntää valtionehtaus, voidaan valtionehtaus antaa tällaiselle kiinteistöyri-tykselle vain erityisistä syistä.

Sellaisen luoton vakuudeksi, jonka luotto-laitos myöntää kotimaisen pääomatavaratoi- mituksen rahoitusjärjestelyä varten kotimai- selle toimittajalle tai tilaajalle, voidaan val- tionehtaus antaa myös silloin, kun luotonsaa- jana on muu kuin 1 tai 2 momentissa tarkoi- tettu yritys.

Valtion tämän lain nojalla takaamaa luot- toa sanotaan jäljempänä takausluotoksi. Vas- tuusitoumuksella tarkoitetaan toimitussopi- muksiin liittyvien vakuusehtojen täyttämi- seksi annettavaa sitoumusta.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 199.

